Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. sausio 21 d.*

(Tekstas ištaisytas 2021 m. kovo 4 d. nutartimi)

„Apeliacinis skundas – Cheminių medžiagų registracija, įvertinimas ir autorizacija – Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 (REACH) – 5 ir 6 straipsniai – Bendroji prievolė registruoti chemines medžiagas – 41 ir 42 straipsniai – Registracijos dokumentacijų vertinimas ir registruotojų pateiktos informacijos atitikties tikrinimas – Neatitikties pripažinimas – Aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį – Suinteresuotumas pareikšti ieškinį – Teisė pareikšti ieškinį – Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) ir nacionalinių institucijų kompetencija – ECHA pareiga tikrinti papildomos informacijos, kurią jai paprašius pateikė registruotojai, atitiktį – ECHA įgaliojimai priimti tinkamą sprendimą šiuo klausimu – 1 straipsnis – Tikslas apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką – 13 ir 25 straipsniai – Bandymai su gyvūnais – Alternatyvių metodų skatinimas“

Byloje C-471/18 P

dėl 2018 m. liepos 18 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Vokietijos Federacinė Respublika, iš pradžių atstovaujama T. Henze ir D. Klebs, vėliau D. Klebs ir J. Möller,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Esso Raffinage, įsteigtai Kurbevua (Prancūzija), iš pradžių atstovaujamai *Rechtsanwalt* H. Estreicher ir solisitoriaus N. Navin-Jones, vėliau – *Rechtsanwalt* H. Estreicher, *adwokat* A. Kołtunowska, *avocate* K. Merten-Lentz ir solisitoriaus N. Navin-Jones, o galiausiai – *Rechtsanwalt* H. Estreicher, *adwokat* A. Kołtunowska, ir *avocate* K. Merten-Lentz,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA), atstovaujamai W. Broere, C. Jacquet ir M. Heikkilä,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Prancūzijos Respublikai, iš pradžių atstovaujamai D. Colas, J. Traband ir A.-L. Desjonquères, vėliau – E. Leclerc, J. Traband, W. Zemamta ir A.-L. Desjonquères,

* Proceso kalba: anglų.

Nyderlandų Karalystei, atstovaujamai K. Bulterman ir L. Noort,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

(Ištaisyta 2021 m. kovo 4 d. nutartimi) **European Coalition to End Animal Experiments**, įsteigtai Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamai solisitoriaus D. Thomas,

Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium, įsteigtai Briuselyje (Belgija),

Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw, įsteigtai Briuselyje,

iš pradžių atstovaujamoms *advocaat* E. Vermulst, vėliau *advocaat* P. Kugel,

įstojusioms į bylą šalims,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal (pranešėja), trečiosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai N. Wahl, F. Biltgen ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas E. Tanchev,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2020 m. rugsėjo 24 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Vokietijos Federacinė Respublika prašo panaikinti 2018 m. gegužės 8 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Esso Raffinage / ECHA* (T-283/15, EU:T:2018:263, toliau – skundžiamas sprendimas); tuo sprendimu jis panaikino 2015 m. balandžio 1 d. Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) raštą Prancūzijos ekologijos, tvaraus vystymo, transporto ir būsto ministerijai „Neatitikties pripažinimas remiantis dokumentacijos vertinimo sprendimu, priimtu pagal Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006“ (toliau – ginčijamas raštas).

Teisinis pagrindas

2 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1; klaidų ištaisymas

OL L 136, 2007, p. 3), iš dalies pakeisto 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1272/2008 (OL L 353, 2008, p. 1) (toliau – REACH reglamentas), 15, 18–20, 44, 47, 66, 121 ir 122 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(15) Reikia užtikrinti veiksmingą šio reglamento techninių, mokslinių ir administracinių aspektų valdymą [Europos Sąjungos] lygiu. Šiai užduočiai atlikti reikėtų įsteigti centrinę instituciją. Centrinės institucijos išteklių poreikių galimybių studija parodė, kad nepriklausoma centrinė institucija turi daugiau ilgalaikių pranašumų palyginti su kitomis pasirinkimo galimybėmis. Todėl turėtų būti įsteigta Europos cheminių medžiagų agentūra (toliau – [ECHA]).

<…>

(18) Atsakomybė už cheminių medžiagų keliamos rizikos valdymą turėtų tekti fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie šias chemines medžiagas gamina, importuoja, tiekia rinkai ar naudoja. <…>

(19) Todėl gamintojai ir importuotojai pagal registracijos nuostatas turėtų surinkti duomenis apie jų gaminamas ar importuojamas chemines medžiagas, naudotis šiais duomenimis vertindami su tokiomis cheminėmis medžiagomis susijusią riziką ir parengti bei rekomenduoti tinkamas rizikos valdymo priemones. Siekiant užtikrinti, kad jie iš tikrųjų laikytųsi šių įpareigojimų, taip pat ir skaidrumo sumetimais, registruojant chemines medžiagas turėtų būti reikalaujama, kad jie [ECHA] pateiktų dokumentaciją su visa minėta informacija. <…>

(20) Vertinimo nuostatose turėtų būti numatyta galimybė po įregistravimo imtis tolesnių priemonių, leidžiančių patikrinti, ar registracijos dokumentacija atitinka šio reglamento reikalavimus, ir prireikus pateikti papildomos informacijos apie cheminių medžiagų savybes. Jei [ECHA], bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, turi pagrindo manyti, jog cheminė medžiaga kelia riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, ji, įtraukusi tą cheminę medžiagą į koreguojamąjį [Sąjungos] cheminių medžiagų vertinimo veiksmų planą ir remdamasi valstybių narių kompetentingomis institucijomis, turėtų užtikrinti, kad ši cheminė medžiaga būtų įvertinta.

<…>

(44) Siekiant sukurti suderintą ir paprastą sistemą, visa registracijos dokumentacija turėtų būti pateikiama [ECHA]. Siekdama užtikrinti nuoseklumą ir veiksmingą išteklių naudojimą, [ECHA] turėtų atlikti visos registracijos dokumentacijos išsamumo patikrą ir prisiimti atsakomybę už galutinį registracijos dokumentacijos atmetimą.

<…>

(47) Remiantis [1986 m. lapkričio 24 d. Tarybos] [d]irektyva 86/609/EEB [dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su eksperimentiniais ir kitais mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsauga, suderinimo (OL L 358, 1986, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 292)], bandymus su stuburiniais gyvūnais reikia pakeisti, sumažinti arba patobulinti. Šio reglamento įgyvendinimas turėtų būti pagrįstas alternatyvių bandymo metodų naudojimu, kurie, kai tai įmanoma, leistų įvertinti cheminių medžiagų pavojų sveikatai ir aplinkai. Pradėjus taikyti alternatyvius metodus, kuriuos patvirtino [Europos] Komisija ar tarptautinės institucijos, arba Komisija ar [ECHA] pripažino, kad jie atitinka informacijos reikalavimus pagal šį reglamentą, turi būti vengiama naudoti gyvūnus bandymams. <…>

<…>

(66) Taip pat [ECHA] reikėtų įgalioti reikalauti iš gamintojų, importuotojų ar tolesnių naudotojų papildomos informacijos apie chemines medžiagas, kurios, remiantis vertinimais, gali kelti riziką sveikatai ar aplinkai <…>. Remiantis [ECHA] bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis

parengtais kriterijais, pagal kuriuos nustatomi cheminių medžiagų prioritetai, reikėtų nustatyti koreguojamąjį [S1jungos] veiksmų planą, skirtą cheminių medžiagų vertinimui, į jį įtrauktų cheminių medžiagų vertinimą patikint valstybių narių kompetentingoms institucijoms. <…>

<…>

(121) Siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento, valstybės narės turėtų vykdyti veiksmingą stebėseną ir imtis kontrolės priemonių. Reikėtų planuoti ir atlikti būtinus patikrinimus bei pranešti apie jų rezultatus.

(122) Tam, kad valstybėms narėms vykdant reglamentą būtų užtikrinamas skaidrumas, nešališkumas ir nuoseklumas, valstybėms narėms būtina sukurti tinkamą sankcijų sistemą, numatančią veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas už nuostatų nesilaikymą, nes tai gali sukelti žalą žmonių sveikatai ir aplinkai.“

3 REACH reglamento 1 straipsnio „Tikslas, dalykas ir taikymo sritis“ 1 dalyje nustatyta:

„Šio reglamento tikslas – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas.“

4 REACH reglamento II antraštinėje dalyje „Cheminių medžiagų registravimas“, be kita ko, yra 5, 6, 13, 20 ir 22 straipsniai.

5 Šio reglamento 5 straipsnyje „Nėra duomenų, nėra rinkos“ nurodyta:

„Laikantis 6, 7, 21 ir 23 straipsnių, chemines medžiagas – atskiras ir esančias mišinių ar gaminių sudėtyje – draudžiama [Sąjungoje] gaminti ar tiekti rinkai, jei jos nėra įregistruotos pagal atitinkamas šios antraštinės dalies nuostatas, kai to reikalaujama.“

6 Šio reglamento 6 straipsnio „Bendroji prievolė registruoti chemines medžiagas – atskiras ar esančias mišinių sudėtyje“ 1 dalyje nustatyta:

„Gamintojas arba importuotojas, per metus pagaminantis arba importuojantis ne mažiau kaip vieną toną cheminės medžiagos – atskiros arba esančios vieno ar kelių mišinių sudėtyje, pateikia [ECHA] registracijos dokumentaciją, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip.“

7 To paties reglamento 13 straipsnio „Informacijos apie cheminių medžiagų savybes rinkimo bendrieji reikalavimai“ 1 dalyje numatyta:

„Informacija apie cheminių medžiagų savybes gali būti renkama ne vien atliekant bandymus, bet ir kitais būdais, jei tenkinamos XI priede nustatytos sąlygos. Visų pirma apie toksiškumą žmogui informacija renkama, kai tik įmanoma, kitais būdais nei atliekant bandymus su stuburiniais gyvūnais, taikant alternatyvius metodus, pavyzdžiui, *in vitro* metodus arba naudojant kiekybinio arba kokybinio struktūros ir savybių ryšio nustatymo metodikas arba remiantis informacija apie struktūriškai panašias chemines medžiagas (grupavimo ar analogijos metodą). <…>“

8 REACH reglamento 20 straipsnyje „[ECHA] pareigos“ nurodyta:

„1. [ECHA] kiekvienai registracijos dokumentacijai suteikia jos pateikimo numerį <…>

2. [ECHA] patikrina kiekvienos registracijos dokumentacijos išsamumą, siekdama įsitikinti, kad buvo pateikti visi <…> privalomi duomenys <…>. Išsamumo patikrinimo metu nevertinama pateiktų duomenų ar pagrindimo kokybė arba atitikimas.

<…>

Jeigu registracijos dokumentacija yra neišsami, [ECHA] <…> informuoja registruotoją, kokią papildomą informaciją būtina pateikti, kad registracijos dokumentacija būtų išsami ir nustato tam pagrįstą terminą. Registruotojas užbaigia pildyti savo registracijos dokumentaciją ir per nustatytą terminą pateikia ją [ECHA]. <…> Atsižvelgdama į pateiktą papildomą informaciją, [ECHA] atlieka kitą išsamumo patikrinimą.

Jei per nustatytą terminą registruotojas nepapildo registracijos dokumentacijos, [ECHA] ją atmeta. <…>

3. Kai registracija užbaigiama, [ECHA] suteikia atitinkamai cheminei medžiagai registracijos numerį <…>

<…>

5. Pagal šio straipsnio 2 dalį priimti [ECHA] sprendimai gali būti apskundžiami vadovaujantis 91, 92 ir 93 straipsniais.

<…>“

9 REACH reglamento 22 straipsnio „Tolesnės registruotojų pareigos“ 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Registruotojas pateikia [ECHA] atnaujintą registracijos dokumentaciją, nurodydamas informaciją, privalomą pateikti pagal sprendimą, priimtą remiantis 40, 41 ar 46 straipsniais <…>

3. [ECHA] pagal 20 straipsnio 2 dalies pirmą ir antrą pastraipas atlieka kiekvienos atnaujintos registracijos dokumentacijos išsamumo patikrą. <…>“

10 REACH reglamento III antraštinė dalis „Dalijimasis duomenimis ir nereikalingų bandymų vengimas“ pradedama 25 straipsniu „Tikslai ir bendrosios taisyklės“, o jo 1 dalyje nustatyta:

„Norint išvengti bandymų su gyvūnais, bandymai su stuburiniais gyvūnais šio reglamento tikslais atliekami tik nesant kitos išeities. <…>“

11 REACH reglamento VI antraštinėje dalyje „Įvertinimas“ yra keturi skyriai. 1, 2 ir 4 skyriuose „Dokumentacijos vertinimas“, „Cheminių medžiagų vertinimas“ ir „Bendrosios nuostatos“ yra atitinkamai šio reglamento 40–43, 44–48 ir 50–54 straipsniai.

12 REACH reglamento 41 straipsnyje „Registracijos dokumentacijų atitikties patikra“ numatyta:

„1. [ECHA] gali nagrinėti bet kurią registracijos dokumentaciją, siekdama patikrinti, ar:

a) techninėje dokumentacijoje (-ose), kuri (-ios) buvo pateikta (-os) pagal 10 straipsnį, nurodyta informacija atitinka 10, 12 ir 13 straipsnių bei III ir VI–X priedų reikalavimus;

b) standartinių informacijai keliamų reikalavimų pritaikymas ir atitinkamas techninėje (-ėse) dokumentacijoje (-ose) nurodytas pagrindimas atitinka tokį pritaikymą reglamentuojančias VII–X prieduose išdėstytas taisykles bei XI priede išdėstytas bendrąsias taisykles;

<…>

3. Remdamasi pagal 1 dalį atliekamu nagrinėjimu, [ECHA] per 12 mėnesių nuo atitikties patikros pradžios gali parengti sprendimo, kuriuo registruotojas (-ai) įpareigojamas (-i) pateikti visą reikiamą informaciją, kad registracijos dokumentacija (-os) atitiktų atitinkamus informacijai keliamus reikalavimus, ir kuriame nustatomi papildomos informacijos pateikimo terminai, projektą. Šis sprendimas priimamas 50 ir 51 straipsniuose nustatyta tvarka.

4. Registruotojas iki nustatyto termino pateikia [ECHA] reikalaujamą informaciją.

5. Siekdama užtikrinti, kad registracijos dokumentacija atitiktų šį reglamentą, [ECHA] nustato, kokiai šios dokumentacijos <…> procentinei daliai (ne mažiau kaip 5 %) bus atliekama atitikties patikra. <…>

<…>“

13 Šio reglamento 42 straipsnyje „Pateiktos informacijos tikrinimas ir tolesni veiksmai įvertinus dokumentaciją“ nustatyta:

„1. [ECHA] patikrina informaciją, kuri buvo pateikta vykdant pagal 40 ar 41 straipsnį priimtą sprendimą, ir prireikus parengia atitinkamų sprendimų projektus pagal šiuos straipsnius.

2. Užbaigusi dokumentacijos vertinimą, [ECHA] praneša Komisijai ir kompetentingoms valstybių narių institucijoms apie gautą informaciją ir padarytas išvadas. <…>“

14 Šio reglamento 45 straipsnis „Kompetentinga institucija“ suformuluotas taip:

„1. [ECHA] yra atsakinga už cheminių medžiagų įvertinimo proceso koordinavimą ir privalo užtikrinti, kad į koreguojamąjį [Sąjungos] veiksmų planą įtrauktos cheminės medžiagos būtų įvertinamos. To siekdama, [ECHA] remiasi valstybių narių kompetentingomis institucijomis. Kompetentingos institucijos gali paskirti kitą instituciją jų vardu atlikti cheminės medžiagos įvertinimą.

2. Valstybė narė gali pasirinkti cheminę (-es) medžiagą (-as) iš koreguojamojo [Sąjungos] veiksmų plano projekto, siekdama tapti kompetentinga institucija <…>.

3. Tais atvejais, kai dvi ar daugiau valstybių narių pareiškė norą vertinti tą pačią medžiagą, ir jos negali susitarti, kas turėtų būti kompetentinga institucija, kompetentinga institucija <…> paskiriama toliau aprašyta tvarka.

<…>

4. Pagal 2 ir 3 dalis nustatyta kompetentinga institucija vertina paskirtas chemines medžiagas laikydamasi šio skyriaus nuostatų.

<…>“

15 To paties reglamento 50 straipsnio „Registruotojų ir tolesnių naudotojų teisės“ 1 dalyje numatyta:

„[ECHA] praneša atitinkamam (-iems) registruotojui (-ams) arba tolesniam naudotojui (-ams) apie sprendimo, priimto pagal 40, 41 arba 46 straipsnius, projektą, ir praneša jam (jiems) apie teisę pateikti pastabas per 30 dienų nuo pranešimo gavimo. Jei atitinkamas (-i) registruotojas (-ai) ar tolesnis (-i) naudotojas (-ai) nori pateikti pastabas, jis (jie) jas pateikia [ECHA]. [ECHA] savo ruožtu nedelsdama praneša kompetentingai institucijai apie pastabų pateikimą. Kompetentinga institucija (dėl sprendimų, priimtų pagal 46 straipsnį) ir [ECHA] (dėl sprendimų, priimtų pagal 40 ir 41 straipsnius) atsižvelgia į visas gautas pastabas ir gali atitinkamai iš dalies pakeisti sprendimo projektą.“

16 REACH reglamento 51 straipsnyje „Sprendimų, susijusių su dokumentacijos įvertinimu, priėmimas“ nurodyta:

„1. [ECHA] apie savo sprendimo pagal 40 arba 41 straipsnį projektą kartu su registruotojo pateiktomis pastabomis praneša valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

2. Per 30 dienų po sprendimo projekto išplatinimo valstybės narės gali teikti [ECHA] pasiūlymus dėl sprendimo projekto pakeitimų.

3. Jei [ECHA] tokių pasiūlymų negauna, ji priima 1 dalyje nurodytą sprendimo redakciją.

4. Jei [ECHA] gauna pasiūlymą padaryti pakeitimų, ji gali iš dalies pakeisti sprendimo projektą. Per 15 dienų nuo 2 dalyje nurodyto 30 dienų laikotarpio pabaigos [ECHA] perduoda sprendimo projektą su pasiūlytais pakeitimais Valstybių narių komitetui.

<…>

6. Jei per 60 dienų nuo projekto perdavimo valstybių narių komitetas vieningai sutaria dėl sprendimo projekto, [ECHA] atitinkamai priima sprendimą.

7. Valstybių narių komitetui nepavykus pasiekti vieningo susitarimo, Komisija parengia sprendimo <… > projektą.

8. Pagal šio straipsnio 3 ir 6 dalis [ECHA] priimti sprendimai gali būti apskundžiami vadovaujantis 91, 92 ir 93 straipsniais.“

17 REACH reglamento X antraštinė dalis „Agentūra“ apima, be kita ko, jo 75 ir 77 straipsnius.

18 Šio reglamento 75 straipsnio „Įsteigimas ir peržiūra“ pirmoje pastraipoje nustatyta, kad ECHA įsteigta „[s]iekiant užtikrinti techninių, mokslinių ir administracinių šio reglamento aspektų valdymą ir kai kuriais atvejais jų vykdymą bei su šiais aspektais susijusių veiksmų nuoseklumą [Sąjungos] lygiu“.

19 To paties reglamento 77 straipsnio „Užduotys“ 1 dalyje numatyta, kad ECHA „teikia valstybėms narėms ir [Sąjungos] institucijoms kuo aukštesnės kokybės moksl[o] ir technines konsultacijas visais klausimais, susijusiais su cheminėmis medžiagomis, kurios priklauso jos kompetencijos sričiai ir buvo jai priskirtos pagal šio reglamento nuostatas“.

20 Pagal REACH reglamento 89 straipsnį įsteigiama ECHA apeliacinė komisija, jo 91 straipsnyje numatyta, kad tam tikrų kategorijų ECHA sprendimai gali būti apskųsti Apeliacinei komisijai, o 94 straipsnyje nurodyta, kad Bendrajam Teismui gali būti pateiktas ieškinys dėl Apeliacinės komisijos sprendimo, o tais atvejais, kai sprendimo negalima apskųsti Apeliacinei komisijai – dėl ECHA priimto sprendimo.

21 REACH reglamento XIV antraštinėje dalyje „Vykdymo užtikrinimas“ yra, be kita ko, jo 125 ir 126 straipsniai.

22 Pagal šio reglamento 125 straipsnį „Valstybių narių uždaviniai“ valstybės narės „įgyvendina valstybės kontrolės priemonių sistemą ir, atsižvelgdamos į aplinkybes, imasi kitų veiksmų“.

23 Šio reglamento 126 straipsnyje „Sankcijos už nuostatų nesilaikymą“ pirmuose dviejuose sakiniuose nurodyta:

„Valstybės narės priima nuostatas dėl sankcijų už šio reglamento nuostatų pažeidimus ir imasi visų priemonių, būtinų jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.“

Ginčo aplinkybės

24 Skundžiamo sprendimo 1–8 punktuose išdėstytas ginčo aplinkybes galima apibendrinti, kaip išdėstyta toliau.

25 Bendrojo Teismo nenurodytą dieną *Esso Raffinage* (toliau – *Esso*) pateikė ECHA paraišką įregistruoti jos gaminamą cheminę medžiagą (toliau – nagrinėjama cheminė medžiaga). Vėliau registracija pripažinta baigta pagal REACH reglamento 20 straipsnio 3 dalį.

26 2010 m. liepos 9 d. ECHA pradėjo šios registracijos dokumentacijos patikrą pagal REACH reglamento 41 straipsnio 1 dalį, siekdama patikrinti joje pateiktos informacijos atitiktį šiame reglamente nustatytiems reikalavimams.

27 2012 m. lapkričio 6 d. ECHA priėmė šio reglamento 41 straipsnio 3 dalimi grindžiamą sprendimą (toliau – 2012 m. lapkričio 6 d. sprendimas) pagal REACH reglamento 50 ir 51 straipsniuose numatytą procedūrą; jame ji konstatavo, kad dalis šioje registracijos dokumentacijoje esančios informacijos neatitinka reikalavimų, ir paprašė *Esso* per vienus metus pateikti padėčiai ištaisyti reikalingą informaciją. Prašoma informacija apėmė, be kita ko, „[nagrinėjamos cheminės medžiagos] toksiškumo triušių prenataliniam vystymuisi tyrimą, oralinis vartojimo būdas“.

28 2013 m. lapkričio 6 d. *Esso* pateikė ECHA ne prašomą toksiškumo tyrimą, o dokumentus, kuriuose nurodytiems duomenims gauti ir apdoroti nebuvo būtina atlikti bandymų su gyvūnais. Ši bendrovė paaiškino, kad pateikti duomenys yra šiam tyrimui alternatyvi informacija.

29 2015 m. balandžio 1 d. ECHA nusiuntė ginčijamą raštą Ekologijos, darnaus vystymosi, transporto ir būsto ministerijai, prie jo pridėjo dokumentą „Neatitikties pripažinimo remiantis dokumentacijos vertinimo sprendimu, priimtu pagal [REACH reglamentą], priedas“.

30 Šis raštas suformuluotas taip:

„Pagal [REACH reglamento] 41 straipsnio 3 dalį [ECHA] atliko [nagrinėjamos cheminės medžiagos] dokumentacijos atitikties patikrą. ECHA priėmė [2012 m. lapkričio 6 d.] sprendimą – jis pridėtas prie šio rašto – pagal REACH reglamento 50 ir 51 straipsniuose numatytą procedūrą.

Šiame sprendime nustatytas terminas, per kurį [*Esso*] turi pateikti ECHA prašomą informaciją, atnaujindama dokumentaciją iki 2013 m. lapkričio 6 d. Atnaujinta dokumentacija pateikta 2013 m. lapkričio 6 d. <…>

ECHA išnagrinėjo atnaujintoje dokumentacijoje pateiktą informaciją. Darytina išvada, kad atnaujintoje registracijos dokumentacijoje pateikta ne visa ECHA sprendime prašoma informacija. Priežasčių, kodėl prieita prie tokios išvados, konkreti analizė pateikta priede. <…>

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ECHA konstatuoja:

1. [*Esso*] neįvykdė įsipareigojimų pagal [2012 m. lapkričio 6 d. sprendimą].

2. Registracijos dokumentacija neatitinka REACH reglamento 5 straipsnio.

3. [*Esso*] pažeidė REACH reglamento 41 straipsnio 4 dalį.

Jei nesilaikoma ECHA sprendimo ir REACH reglamento, valstybių narių institucijos gali taikyti priverstinio vykdymo priemones, kaip numatyta REACH reglamento 126 straipsnyje.

Taigi šiuo klausimu prašome Jūsų imtis vykdymo priemonių, patenkančių į jūsų kompetencijos sritį, ECHA sprendimui įgyvendinti.

<…>

ECHA laukia jūsų reakcijos, susijusios su nacionalinėmis priemonėmis, kurių imtasi šiuo neatitikties atveju.“

31 Šio rašto priede ECHA nurodė, kad jos neįtikino *Esso* argumentas, jog 2013 m. lapkričio 6 d. pateikti įrodymai yra tinkama 2012 m. lapkričio 6 d. sprendime prašytam toksiškumo tyrimui alternatyvi informacija.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

32 2015 m. gegužės 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Esso* ieškinį dėl ginčijamo rašto panaikinimo.

33 2015 m. lapkričio 5 ir 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai Vokietijos Federacinės Respublikos bei Nyderlandų Karalystės ir Prancūzijos Respublikos prašymus leisti įstoti į bylą palaikyti ECHA reikalavimų; 2016 m. birželio 7 d. nutartimis Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus.

34 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą raštą.

35 To sprendimo 33–37 punktuose Bendrasis Teismas, pirma, konstatavo, kad ginčijamas raštas nėra sprendimas, kurį galima ginčyti Apeliacinėje komisijoje, įsteigtoje pagal REACH reglamento 89 straipsnį. Tuo remdamasis šis teismas padarė išvadą, kad turi jurisdikciją kaip pirmoji instancija nagrinėti *Esso* pareikštą ieškinį dėl panaikinimo pagal šio reglamento 94 straipsnio 1 dalį.

36 Antra, skundžiamo sprendimo 49–83 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamas raštas yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio pirmą pastraipą, nes išanalizavus jo turinį, atsižvelgiant į taikytinas nuostatas ir jose ECHA suteiktus įgaliojimus, paaiškėjo, kad juo siekiama sukelti privalomų teisinių padarinių, pirma, galutinai įvertinus *Esso* registracijos dokumentaciją, konkrečiai kalbant, informaciją, kurią *Esso* pateikė atsakydama į 2012 m. lapkričio 6 d. sprendimą, antra, konstatavus, kad dalis šios informacijos neatitinka REACH reglamente numatytų reikalavimų ir kad dėl to *Esso* nesilaikė tam tikrų šiame reglamente įtvirtintų pareigų, ir, trečia, paraginus kompetentingas Prancūzijos valdžios institucijas imtis priemonių, reikalingų esant tokiai situacijai.

37 Trečia, skundžiamo sprendimo 86–97 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Esso* turi teisę prašyti panaikinti ginčijamą raštą, nes jis yra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pirmą sakinio dalį.

38 Galiausiai, ketvirta, skundžiamo sprendimo 101–117 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo pirmąjį iš aštuonių pagrindų, kuriuos *Esso* nurodė, grįsdama savo ieškinį dėl panaikinimo; šis pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamas raštas buvo parengtas *ultra vires* arba pažeidžiant REACH reglamento nuostatas, taikytinas jam parengti. Manydamas, kad šis pagrindas yra pagrįstas, nes ECHA įgyvendino savo įgaliojimus nesilaikydama REACH reglamento 41 ir 42 straipsniuose numatytos tvarkos, šis teismas padarė išvadą, kad ginčijamas raštas turi būti panaikintas ir nereikia nagrinėti kitų pagrindų, *Esso* nurodytų pagrįsti jos ieškiniui dėl panaikinimo.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

Procesas Teisingumo Teisme

39 2018 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo aktą, kuriuo *European Coalition to End Animal Experiments* (toliau – ECEAE), remdamasi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antra pastraipa, paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti *Esso* reikalavimų.

40 2018 m. gruodžio 17 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo aktą, kuriuo *Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium* (toliau – HOPA REACH) ir *Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw* (toliau – HOPA) taip pat paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti *Esso* reikalavimų.

41 2019 m. kovo 12 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas leido ECEAE, HOPA ir HOPA REACH įstoti į bylą.

42 2020 m. vasario 28 d. raštu Teisingumo Teismas pranešė šalims, kad ketina surengti teismo posėdį, ir paprašė per jį atsakyti į tam tikrus klausimus.

43 2020 m. balandžio 3 d. raštu Teisingumo Teismas paprašė šalių pareikšti savo nuomonę dėl galimybės nerengti teismo posėdžio dėl sveikatos krizės.

44 2020 m. balandžio 23 d. raštu Teisingumo Teismas pranešė šalims, kad, joms sutikus su tuo, jog teismo posėdis nebūtų rengiamas dėl sveikatos krizės, šis posėdis atšauktas. Jis taip pat paprašė šalių raštu atsakyti į joms užduotus klausimus, skirtus teismo posėdžiui; šalys į šiuos klausimus atsakė per nustatytą terminą.

Šalių reikalavimai

45 Apeliaciniu skundu Vokietijos Federacinė Respublika, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir Nyderlandų Karalystės, Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– priimti galutinį sprendimą byloje atmetant ieškinį ir

– priteisti iš *Esso* pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

46 *Esso*, palaikoma ECEAE, HOPA, HOPA REACH ir ECHA, Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

47 Grįsdama savo reikalavimus Vokietijos Federacinė Respublika, palaikoma Nyderlandų Karalystės ir Prancūzijos Respublikos, nurodo du pagrindus, kuriais ginčijamas Bendrojo Teismo vertinimas, susijęs atitinkamai su *Esso* pareikšto ieškinio dėl panaikinimo priimtinumu ir pagrįstumu.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

48 Vokietijos Federacinė Respublika, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir Nyderlandų Karalystės, tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų trimis aspektais, kai pripažino priimtinu *Esso* ieškinį dėl panaikinimo.

49 Pirma, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 72 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, ginčijamas raštas nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Pateikdama šį argumentą Vokietijos Federacinė Respublika visų pirma nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes to sprendimo 74, 75 ir 80 punktuose nepakankamai atsižvelgė į tai, kad ECHA neketino šiam raštui suteikti tokios galios, kad jis sukeltų privalomų teisinių padarinių. Ji taip pat teigia, kad šio rašto pavadinimas ir tekstas, nagrinėti minėto sprendimo 64–71 punktuose, patvirtina, jog jis nėra teisiškai privalomas *Esso* ir kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms, taigi Bendrasis Teismas padarė faktinių aplinkybių teisinio kvalifikavimo klaidą, kai nusprendė priešingai. Galiausiai ji mano, kad bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas to paties sprendimo 53–63 punktuose klaidingai aiškino atitinkamas REACH reglamento nuostatas ir kad jas išnagrinėjęs šis teismas turėjo padaryti išvadą, jog ginčijamas raštas, neatsižvelgiant į jo turinį, negalėjo sukelti privalomų teisinių padarinių.

50 Dėl pastarojo aspekto Vokietijos Federacinė Respublika iš esmės teigia, kad ginčijamas raštas turi būti suprantamas kaip kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms skirta nuomonė, kurioje ECHA tik neformaliai įvertino *Esso* pateiktą informaciją, o ne kaip REACH reglamento 42 straipsniu grindžiamas aktas, kuris šioms institucijoms ir *Esso* yra teisiškai privalomas, kaip nusprendė Bendrasis Teismas. Iš tiesų pagal šį straipsnį ECHA nėra įgaliota atlikti vertinimo, sukeliančių privalomų teisinių padarinių atitinkamiems ūkio subjektams ir kompetentingoms nacionalinėms institucijoms. Priešingai, tik šios institucijos, atsižvelgdamos į ECHA konkrečiu atveju atliktą vertinimą, turi nustatyti, ar ketina patvirtinti atitinkamiems ūkio subjektams taikytinas priemones pagal šio reglamento 125 ir 126 straipsnius ir, jei taip, tai kokias.

51 Antra, Vokietijos Federacinė Respublika mano, kad *Esso* neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinio dėl ginčijamo rašto, nes, priešingai, nei Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose, šiame rašte jai nenustatyta jokių naujų teisinių pareigų, palyginti su tomis, kurios buvo nustatytos 2012 m. lapkričio 6 d. sprendime. Iš tiesų pagal tą sprendimą *Esso* per nustatytą terminą turėjo pateikti ECHA visą informaciją, kad jos registracijos dokumentacija atitiktų REACH reglamente nustatytus reikalavimus. Be to, šios pareigos nesilaikymas savaime reikštų šio reglamento nuostatų pažeidimą, o dėl to atsirastų galimybė, kad kompetentingos Prancūzijos valdžios institucijos dėl *Esso* imtųsi tinkamų priemonių. Taigi ginčijamame rašte konstatuota neatitiktis ir nustatyti pažeidimai, nepaisant to, kad šios išvados nėra privalomos kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms, niekaip nepakeitė *Esso* teisinės padėties, kuri jau buvo nustatyta 2012 m. lapkričio 6 d. sprendime.

52 Galiausiai, trečia, Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad tuo atveju, jei ginčijamas raštas būtų laikomas aktu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį ir dėl kurio *Esso* būtų suinteresuota tai padaryti, *Esso* neturėtų teisės prašyti jį panaikinti, nes, priešingai, nei Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 91–94 punktuose, jis nėra tiesiogiai su ja susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pirmą sakinio dalį. Iš tiesų, jeigu ECHA nusprendžia prašyti ūkio subjekto informacijos pagal REACH reglamento 41 straipsnio 3 dalį, paskui konstatuoja, kad pateikta informacija neatitinka šiame reglamente nustatytų reikalavimų, tik kompetentingos nacionalinės institucijos, taigi šiuo atveju – Prancūzijos valdžios institucijos, pagal šio reglamento 125 ir 126 straipsnius turi patvirtinti priemones kaip šios išvados pasekmes.

53 Atsakydama į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus Vokietijos Federacinė Respublika visų pirma priduria, kad, norint patvirtinti tokią priemonę, kaip ginčijamas raštas, nereikia specialaus teisinio pagrindo, nes ši priemonė patenka į REACH reglamento 77 straipsnio 1 dalyje ECHA pavestos konsultavimo užduoties sritį.

54 *Esso*, palaikoma ECEAE, HOPA ir HOPA REACH, pirmiausia teigia, kad Bendrojo Teismo vertinime, jog ginčijamu raštu siekiama sukelti privalomų teisinių padarinių, padaryta teisės klaidų.

55 Antra, *Esso* tvirtina, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog šie privalomi teisiniai padariniai viršija 2012 m. lapkričio 6 d. sprendimo sukeltus teisinius padarinius.

56 Galiausiai, trečia, *Esso* tvirtina, kad padaryta teisės klaida, kiek tai susiję su jos teise pareikšti ieškinį, ir iš esmės teigia, kad ginčijamas raštas daro tiesioginį poveikį jos teisinei padėčiai, nes jame konstatuojamas pažeidimas, o ši išvada skirta ir kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms.

57 ECHA taip pat prašo atmesti šį pagrindą.

58 Pirma, jos teigimu, Bendrasis Teismas rėmėsi teisinga taikomo teisinio pagrindo ir ECHA kompetencijos analize, kai nustatė, kad ginčijamas raštas sukelia privalomų teisinių padarinių.

59 Antra, Bendrasis Teismas taip pat nepadarė metodologinės ar faktinių aplinkybių teisinio vertinimo klaidos, kai atsižvelgdamas į šio rašto turinį nusprendė, kad jis tiesiogiai susijęs su *Esso*.

60 Galiausiai, trečia, Bendrojo Teismo analizė atitinka REACH reglamentu siekiamus tikslus.

Teisingumo Teismo vertinimas

61 Kaip matyti iš šio sprendimo 48–52 punktų, Vokietijos Federacinė Respublika iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai, pirma, skundžiamo sprendimo 49–80 punktuose pripažino, kad ginčijamas raštas yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, antra, to sprendimo 81 ir 82 punktuose konstatavo, kad šis raštas yra aktas, dėl kurio *Esso* turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį, ir, trečia, to sprendimo 91–94 punktuose padarė išvadą, kad šis raštas tiesiogiai susijęs su *Esso*.

62 Taigi šiuos tris argumentus reikia išnagrinėti vieną po kito.

– *Dėl akto, dėl kurio galima pareikšti ieškinį*

63 Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje įtvirtinta, kad ieškinys dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio pirmą pastraipą gali būti pareikštas dėl bet kokių nuostatų arba priemonių, kurias priėmė Sąjungos institucijos, organai ir įstaigos, nepriklausomai nuo jų formos, ir kuriomis siekiama sukelti privalomų teisinių padarinių, kurie gali turėti įtakos fizinio arba juridinio asmens interesams ir reikšmingai pakeisti jo teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktas; 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 54 punktas ir 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *International Management Group / Komisija*, C-183/17 P ir C-184/17 P, EU:C:2019:78, 51 punktas).

64 Be to, siekiant konkrečiu atveju nustatyti, ar ginčijamas aktas sukelia privalomų teisinių padarinių, reikia remtis šio akto esme ir įvertinti šiuos padarinius pagal objektyvius kriterijus, kaip antai nagrinėjamo akto turinį, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos įgaliojimus (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 55 punktas ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47 punktas). Šie įgaliojimai turi būti vertinami ne abstrakčiai, o kaip aplinkybės,

galinčios padėti detaliai išanalizuoti tokio akto turinį, nes ši analizė yra esminė ir būtina (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Rumunija / Komisija*, C-599/15 P, EU:C:2017:801, 49, 51–52 ir 55 punktus).

65 Galiausiai pažymėtina, kad, nors Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nurodyta, jog galima atsižvelgti ir į subjektyvų kriterijų, t. y. ketinimą, kuriuo vadovaudamasi Sąjungos institucija, įstaiga ar organas priėmė ginčijamą aktą (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *Athinaïki Techniki / Komisija*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42 punktą ir 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52 punktą), iš šio sprendimo pirmesnio punkto matyti, jog šis subjektyvus kriterijus gali būti tik papildomas, palyginti su tame punkte nurodytais objektyviais kriterijais, taigi negali būti už juos svarbesnis ar paneigti remiantis tais kriterijais atlikto ginčijamo akto padarinių vertinimo.

66 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į šio sprendimo 49 punkte primintus Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, pirmiausia konstatuotina, kad iš skundžiamo sprendimo 74, 75 ir 80 punktų matyti, jog Bendrasis Teismas atsižvelgė į ketinimus, dėl kurių ECHA priėmė ginčijamą raštą, ir šiam subjektyviam kriterijui suteikė mažiau reikšmės nei objektyviems kriterijams, t. y. šio rašto turiniui ir prieš tai šio teismo išnagrinėtose atitinkamose REACH reglamento nuostatose ECHA suteiktiems įgaliojimams.

67 Šis vertinimas, susijęs su minėtais subjektyviu ir objektyviais kriterijais, negali būti laikomas teisiškai klaidingu, atsižvelgiant į šio sprendimo 65 punkte nurodytą jurisprudenciją.

68 Antra, skundžiamo sprendimo 64–71 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamas raštas dėl savo turinio turi būti laikomas aktu, kuriuo siekiama sukelti privalomų teisinių padarinių *Esso*. Konkrečiau kalbant, jis iš esmės nusprendė, kad šis raštas gali reikšmingai pakeisti *Esso* teisinę padėtį, nes jame visų pirma pateiktas galutinis *Esso* registracijos dokumentacijos vertinimas ir galutinis informacijos, pateiktos ECHA siekiant papildyti šią dokumentaciją, patikrinimas, taip pat pripažįstama, kad dalis šios informacijos neatitinka REACH reglamento reikalavimų, ir galiausiai konstatuoti keli *Esso* padaryti šio reglamento nuostatų pažeidimai. Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad minėtame rašte kompetentingos Prancūzijos institucijos raginamos imtis priemonių, reikalingų susiklosčius tokiai situacijai.

69 Atsižvelgiant į ginčijamo rašto ir prie jo pridėto dokumento, minėtų šio sprendimo 29–31 punktuose, tekstą, negalima teigti, kad vertindamas ginčijamo rašto turinį Bendrasis Teismas padarė faktinių aplinkybių teisinio vertinimo klaidą. Iš to teksto matyti, kad šiuo raštu siekta sukelti ne tik privalomų teisinių padarinių, reikšmingai keičiančių *Esso* teisinę padėtį, kaip teisingai nurodė Bendrasis Teismas, bet ir privalomų teisinių padarinių kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms, raginant jas imtis priemonių, kurių reikalauja ši teisinė situacija.

70 Galiausiai, trečia, Vokietijos Federacinė Respublika iš esmės teigia, kad, neatsižvelgiant į tai, koks būtų vien ginčijamo rašto turinio vertinimas, pagal REACH reglamento nuostatas, susijusias su ECHA įgaliojimais šioje srityje, šis raštas turi būti suprantamas kaip kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms skirta nuomonė, savaime nesukelianti jokių privalomų teisinių padarinių.

71 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad pagal savo turinį, apibendrintą šio sprendimo 68 punkte, ginčijamas raštas yra sprendimas, kurį ECHA turėjo parengti ir priimti pagal REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalį, atlikusi patikrą pagal šio reglamento 41 straipsnį.

72 Kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 54–58 ir 60–61 punktuose, Bendrasis Teismas iš esmės pripažino, kad šios dvi nuostatos turi būti aiškinamos atsižvelgiant į jų kontekstą, t. y. kad Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikė ECHA išimtinę kompetenciją vertinti registracijos dokumentaciją, kurią pagal REACH reglamento 6 straipsnį šiai įstaigai privalo pateikti gamintojai ir importuotojai, per metus pagaminantys arba importuojantys ne mažiau kaip vieną toną cheminės medžiagos. Be to,

Bendrasis Teismas nusprendė, kad įgyvendindama šią kompetenciją ECHA turi ne tik įgaliojimus tikrinti registruotojų pateiktos informacijos atitiktį REACH reglamento reikalavimams, bet ir nustatyti teisiškai privalomas šio vertinimo ir patikros pasekmes. Galiausiai Bendrasis Teismas nurodė, kad tokių teisiškai privalomų pasekmių gali atsirasti, pirma, pripažįstant, kad visa registruotojo pateikta informacija ar jos dalis neatitinka reikalavimų, antra, konstatuojant, kad registruotojas pažeidė REACH reglamento reikalavimus šioje srityje, ir, trečia, raginant kompetentingas nacionalines institucijas imtis priemonių, kurių reikalauja tokia situacija.

73 Skundžiamo sprendimo 59 ir 61 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad pagal šias nuostatas valstybėms narėms nesuteikiama kompetencijos vertinti registracijos dokumentacijos atitiktį, pagal REACH reglamento 125 ir 126 straipsnius jos tik turi teisę atlikti patikrinimus ir skirti sankcijas, siekdamos užtikrinti, kad būtų paisoma neatitikties pripažinimo ir ECHA prieš tai padarytų išvadų dėl šio reglamento nuostatų pažeidimo.

74 Kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 53 ir 54 punktuose, iš REACH reglamento 41 straipsnio 1 dalies matyti, kad ECHA yra kompetentinga tikrinti cheminių medžiagų registracijos dokumentaciją, kurią jai turi pateikti šių medžiagų gamintojai ar importuotojai.

75 Konkrečiai kalbant, kaip matyti iš šios nuostatos a ir b punktų, tokia patikra turi apimti, be kita ko, tai, ar registracijos dokumentacijoje pateikta informacija atitinka šio reglamento reikalavimus, ir, kai registruotojas pateikia alternatyvią informaciją numatytajai, vadinamą „pritaikymu“, ar tokia informacija atitinka ją reglamentuojančias taisykles.

76 Jeigu atlikusi tokią patikrą ECHA mano, kad tam tikra registracijos dokumentacijoje esanti informacija neatitinka REACH reglamento reikalavimų, remdamasi šio reglamento 41 straipsnio 3 dalimi ji turi teisę priimti sprendimą, kuriuo registruotojo prašoma per tam nustatytą terminą pateikti jai konkrečią informaciją, kad registracijos dokumentacija atitiktų reikalavimus, kaip teisingai nurodyta skundžiamo sprendimo 55 ir 56 punktuose.

77 Kiek tai susiję su tolesne procedūra, kaip nurodė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 57 punkte, REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ECHA patikrina informaciją, kurią registruotojas pateikė jau priėmus tokį sprendimą, ir prireikus parengia atitinkamų sprendimų projektus.

78 Iš aiškios šios nuostatos formuluotės matyti, kad ECHA turi ne tik įgaliojimus, bet ir pareigą išnagrinėti visą informaciją, registruotojo pateiktą po to, kai buvo priimtas sprendimas pagal REACH reglamento 41 straipsnio 3 dalį.

79 Iš šio reglamento 42 straipsnio 1 dalies taip pat matyti, kad atlikusi tokį patikrinimą ECHA turi teisę „prireikus pareng[ti] atitinkamų sprendimų projektus pagal [šio reglamento 40 ir 41] straipsnius“.

80 Vis dėlto nei REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalyje, nei straipsniuose, į kuriuos daroma nuoroda šioje nuostatoje, aiškiai nenurodyta, ką reiškia „atitinkamas sprendimas“.

81 Taigi, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, nagrinėjamą nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *VEMW ir kt.*, C-17/03, EU:C:2005:362, 41 punktas ir 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 124 punktas), nurodytus jo parengiamuosiuose darbuose (pagal analogiją žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 56 punktą ir 2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Baltic Cable*, C-454/18, EU:C:2020:189, 48 punktą).

82 Visų pirma, iš REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalyje vartojamo žodžių junginio „atitinkami sprendimai“ matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikė ECHA įgaliojimus patikrinus registruotojo, kuriam buvo pranešta apie pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalį priimtą sprendimą, pateiktą informaciją įtvirtinti teisiškai privalomas tokios patikros pasekmes, kiek jos atrodo tinkamos.

83 Kadangi toks aktas priimamas jau priėmus sprendimą, kuriuo registruotojo prašoma suderinti registracijos dokumentacijoje esančią informaciją, kad ji atitiktų REACH reglamento reikalavimus, kaip nurodyta šio sprendimo 76 punkte, šiuo aktu pirmiausia siekiama nuspręsti, ar pateikta informacija atitinka nagrinėjamus reikalavimus, taigi, ar registruotojas laikėsi atitinkamų įpareigojimų. Kaip nurodė Bendrasis Teismas, šie įpareigojimai neapsiriboja įpareigojimu paisyti sprendimo, kuriuo prašoma pateikti minėtą informaciją, bet galiausiai apima cheminių medžiagų gamintojams ir importuotojams, per metus pagaminantiems arba importuojantiems ne mažiau kaip vieną toną cheminės medžiagos, tenkančią pareigą pagal šio reglamento 5 straipsnį ir 6 straipsnio 1 dalį laikytis visų šių medžiagų registracijai taikomų reikalavimų. Iš tiesų Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino šiame reglamente numatytą registracijos ir patikros procedūrą, siekdamas suteikti ECHA galimybę patikrinti, ar pramonė laikosi savo pareigų (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *FCD ir FMB*, C-106/14, EU:C:2015:576, 32 punktą ir 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Canadian Oil Company Sweden ir Rantén*, C-472/14, EU:C:2016:171, 25 punktą), iš kurių svarbiausia yra šio reglamento 5 straipsnyje įtvirtinta pareiga – už jos pažeidimą ūkio subjektams gali būti skiriamos sankcijos pagal to paties reglamento 126 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Pinckernelle*, C-535/15, EU:C:2017:315, 46 punktą).

84 Taip pat pasakytina, kad išanalizavus REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalies kontekstą matyti, jog tuo atveju, kai ECHA pripažįsta, kad informacija, pateikta priėmus šio reglamento 41 straipsnio 3 dalimi grindžiamą sprendimą, neatitinka jo reikalavimų, ir konstatuoja, kad registruotojas pažeidė atitinkamas nuostatas, toks pripažinimas ir tokia išvada privalomi ne tik šiam registruotojui, bet ir kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, priešingai, nei tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika.

85 Iš tiesų, pirma, REACH reglamento 42 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad užbaigusi dokumentacijos vertinimą ECHA praneša Komisijai ir kompetentingoms valstybių narių institucijoms apie gautą informaciją ir „padarytas išvadas“, įskaitant minėtą pripažinimą ir minėtą išvadą. Nagrinėjamu atveju ECHA tokį pranešimą kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms pateikė išsiųsdama ginčijamą raštą, kaip skundžiamo sprendimo 64, 67 ir 70 punktuose teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas.

86 Antra, REACH reglamento 125 ir 126 straipsniuose, kurie turi būti aiškinami atsižvelgiant į šio reglamento 121 ir 122 konstatuojamąsias dalis, valstybės narės įpareigojamos nustatyti sankcijų sistemą „už šio reglamento nuostatų pažeidimus“ ir imtis visų priemonių, būtinų jų įgyvendinimui užtikrinti. Vis dėlto toks įgyvendinimas konkrečiu atveju neišvengiamai reiškia, kad yra konstatuotas šių nuostatų pažeidimas, o tai, kaip ką tik priminta, priklauso išimtinei ECHA kompetencijai, išskyrus to paties reglamento 51 straipsnyje numatytą atvejį (jį Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 60 punkte), kai ši kompetencija perduota Komisijai.

87 Taigi išnagrinėjus REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalies formuluotę, aiškinamą atsižvelgiant į šios nuostatos kontekstą, matyti, kad pagal ją ECHA, o ne nacionalinėms valdžios institucijoms, turinčioms užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento, suteikiami įgaliojimai priimti tokį sprendimą, koks pateiktas ginčijamame rašte; Bendrasis Teismas tai teisingai nurodė skundžiamame sprendime.

88 Galiausiai dėl REACH reglamento tikslų, kurių Bendrasis Teismas nenurodė tame sprendime, Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad iš šio reglamento 1 straipsnio 1 dalies matyti, jog vienas iš jo tikslų yra užtikrinti aukštą visuomenės sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, taikant integruotą Sąjungoje pagamintų, į ją importuotų ar joje pateiktų rinkai cheminių medžiagų kontrolės sistemą, apimančią šių medžiagų registraciją, vertinimą, jų autorizaciją ir galimą jų naudojimo ribojimą

(2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *FCD ir FMB*, C-106/14, EU:C:2015:576, 31 ir 32 punktai; 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Canadian Oil Company Sweden ir Rantén*, C-472/14, EU:C:2016:171, 24 ir 25 punktai ir 2017 m. kovo 15 d. Sprendimo *Polynt / ECHA*, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 20 punktas).

89 Kaip matyti iš REACH reglamento 75 straipsnio ir 15 konstatuojamosios dalies, vienas iš esminių šios sistemos elementų yra centrinės ir nepriklausomos Sąjungos įstaigos, atsakingos už veiksmingą tam tikrų šio reglamento administracinių, techninių ir mokslinių aspektų valdymą, sukūrimas.

90 Konkrečiai kalbant, kaip matyti iš REACH reglamento 6, 20, 22, 41 ir 42 straipsnių ir iš jo 19, 20 ir 44 konstatuojamųjų dalių, į kurias atsižvelgiant turi būti aiškinami šie straipsniai, Sąjungos teisės aktų leidėjas būtent ECHA suteikė įgaliojimus visų pirma gauti cheminių medžiagų registracijos paraiškas ir jas papildančią informaciją, patikrinti šių paraiškų išsamumą ir tuo atveju, jeigu jos neišsamios, jas atmesti, galiausiai tikrinti jose pateiktos informacijos (jei reikia, ir papildomos informacijos) atitiktį taikytiniems reikalavimams.

91 Kaip matyti iš REACH reglamento 45 straipsnio ir šio reglamento 20 ir 66 konstatuojamųjų dalių, ši centralizuota cheminių medžiagų registracijos ir atitinkamos dokumentacijos patikros procedūra, už kurią išimtinai atsakinga ECHA, skiriasi nuo pačių cheminių medžiagų vertinimo, už kurį pagrindinė atsakomybė tenka valstybėms narėms, nedarant poveikio koordinavimo vaidmeniui, kuris pagal šį straipsnį suteikiamas ECHA, kaip nepriklausomam subjektui, ir su tuo susijusiems įgaliojimams.

92 Kaip savo išvados 92 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, šis vaidmenų pasiskirstymas ir iš to kylantis kompetencijos ir įgaliojimų pasidalijimas atsiranda dėl Sąjungos teisės aktų leidėjo valios, patvirtintos REACH reglamento parengiamuosiuose dokumentuose.

93 Taigi REACH reglamentu siekiami tikslai patvirtina šio sprendimo 87 punkte pateiktą šio reglamento 42 straipsnio 1 dalies aiškinimą.

94 Darytina išvada, kad, atsižvelgiant į pagal REACH reglamentą ECHA turimus įgaliojimus, vertinamus atsižvelgiant į jų kontekstą ir šiuo reglamentu siekiamus tikslus, skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas padarė teisingą išvadą, kad ginčijamas raštas pagal savo turinį yra sprendimas, kuriuo įgyvendinama šio reglamento 42 straipsnio 1 dalis ir kuriuo siekiama sukelti privalomų teisinių padarinių, galinčių reikšmingai pakeisti *Esso* teisinę padėtį.

95 Taigi šis raštas negali būti laikomas kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms skirta nuomone, pateikta vykdant ECHA pagal REACH reglamento 77 straipsnio 1 dalį pavestą konsultavimo užduotį.

96 Vadinasi, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, kuriais siekiama užginčyti akto, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, egzistavimą, reikia atmesti kaip nepagrįstus.

– Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

97 Pirmiausia konstatuotina, kad, nors Vokietijos Federacinė Respublika formaliai tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose pripažino *Esso* suinteresuotumą pareikšti ieškinį, šiuose punktuose nepateikta nuomonės šiuo klausimu. Iš tiesų Bendrasis Teismas juose iš esmės tik nurodė, kad ginčijamas raštas yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, nes jame yra naujų faktinių ir teisinių aplinkybių, palyginti su tomis, kurios nurodytos 2012 m. lapkričio 6 d. sprendime, todėl jis negali būti kvalifikuojamas kaip to sprendimo „patvirtinamasis aktas“.

98 Šiomis aplinkybėmis pažymėti, kad, pirma, kiek Vokietijos Federacinė Respublika teigia, jog Bendrasis Teismas ginčijamą raštą turėjo kvalifikuoti kaip 2012 m. lapkričio 6 d. sprendimą patvirtinantį aktą, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog aktas laikytinas patvirtinamuoju aktu, jeigu jame nėra

jokių naujų faktinių ar teisinių aplinkybių, palyginti su ankstesniu aktu (2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *International Management Group / Komisija*, C-183/17 P ir C-184/17 P, EU:C:2019:78, 67 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

99 Nagrinėjamu atveju, kaip Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose, ginčijamame rašte pateikti nauji ECHA vertinimai ir išvados, kuriuos ji pateikė išnagrinėjusi informaciją, *Esso* pateiktą atsakant į 2012 m. lapkričio 6 d. sprendimą.

100 Dėl tokių naujų teisinių ir faktinių aplinkybių ginčijamas raštas negali būti laikomas 2012 m. lapkričio 6 d. sprendimą patvirtinančiu aktu.

101 Antra, kiek Vokietijos Federacinė Respublika siekia remtis tuo, kad *Esso* neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad bet koks fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo turi būti grindžiamas šio asmens suinteresuotumu pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 1987 m. rugsėjo 24 d. Nutarties *Vlachou / Audito Rūmai*, 134/87, EU:C:1987:388, 8 punktą) ir kad šios esminės sąlygos nepaisymas (jos buvimą turi įrodyti atitinkamas fizinis ar juridinis asmuo) yra viešąja tvarka grindžiamas nepriimtinumo pagrindas, kurį Sąjungos teismas bet kuriuo momentu gali nagrinėti *ex officio* (šiuo klausimu žr. 1987 m. spalio 7 d. Nutarties *G. d. M. / Taryba ir CES*, 108/86, EU:C:1987:426, 10 punktą ir 2020 m. liepos 21 d. Nutarties *Abaco Energy ir kt. / Komisija*, C-436/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:606, 80 punktą), kaip ir SESV 263 straipsnyje numatytas priimtinumo sąlygas (2010 m. balandžio 15 d. Nutarties *Makhteshim-Agan Holding ir kt. / Komisija*, C-517/08 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2010:190, 54 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

102 Taigi Vokietijos Federacinė Respublika Teisingumo Teisme gali tvirtinti, kad *Esso* nebuvo suinteresuota Bendrajame Teisme pareikšti ieškinio dėl ginčijamo rašto.

103 Kaip taip pat matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, suinteresuotumas pareikšti ieškinį reiškia, kad ginčijamo akto panaikinimas savaime gali suteikti naudos ieškinį pareiškusiam fiziniam ar juridiniam asmeniui (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Komisija / Koninklijke FrieslandCampina*, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 63 punktą ir 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 30 punktą).

104 Nagrinėjamu atveju iš šio sprendimo 68 ir 69 punktų matyti, kad ginčijamas raštas, priimtas remiantis REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalimi, sukėlė privalomų teisinių padarinių *Esso*, nes jame ECHA konstatavo, kad informacija, kurią jai pateikė ši bendrovė, neatitinka šio reglamento reikalavimų, ir dėl to inkriminavo jai kelis atitinkamų minėto reglamento nuostatų pažeidimus.

105 Vadinasi, šio rašto panaikinimas, atsižvelgiant į jame pateiktą teisiškai privalomą pripažinimą ir padarytas išvadas, savaime gali suteikti naudos *Esso*.

106 Taigi Vokietijos Federacinė Respublika negali pagrįstai remtis *Esso* suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimu.

– *Dėl teisės pareikšti ieškinį*

107 Kalbant apie tai, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad ginčijamas raštas tiesiogiai susijęs su *Esso*, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pirmą sakinio dalį, pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją sąlyga, kad Sąjungos aktas turi būti tiesiogiai susijęs su fiziniu ar juridiniu asmeniu, pareiškusiu ieškinį dėl šio akto, įvykdoma, kai tenkinami du kumuliaciniai kriterijai, t. y. šis aktas, viena vertus, turi daryti tiesioginį poveikį asmens teisinei padėčiai ir, kita vertus, nepalikti jokios diskrecijos už jo įgyvendinimą atsakingiems adresatams,

nes šis įgyvendinimas yra visiškai automatinis ir kyla tik iš Sąjungos teisės aktų, netaikant kitų tarpinių normų (1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dreyfus / Komisija*, C-386/96 P, EU:C:1998:193, 43 punktas ir 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Iccrea Banca*, C-414/18, EU:C:2019:1036, 66 punktas).

108 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamas raštas daro tiesioginį poveikį *Esso* teisinei padėčiai, konstatavęs, kad ji nesilaikė tam tikrų įpareigojimų, tenkančių pagal REACH reglamentą, nes pateikė ECHA šio reglamento reikalavimų neatitinkančią informaciją, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 92 punkto ir jame nurodytų punktų.

109 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 104 ir 105 punktų, šiame vertinime nėra teisės klaidos.

110 Skundžiamo sprendimo 93 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ECHA išvada yra privaloma kompetentingoms Prancūzijos valdžios institucijoms, nes jos turi diskreciją tik dėl sankcijų, kurios gali būti skiriamos *Esso* už jai inkriminuojamus REACH reglamento nuostatų pažeidimus, pobūdžio ir dydžio.

111 Kaip matyti iš šio sprendimo 84–87 punktų, šis vertinimas atitinka REACH reglamente nustatytą kompetencijos paskirstymą tarp ECHA ir nacionalinių valdžios institucijų. Iš tiesų toks sprendimas, kaip ginčijamas raštas, automatiškai ir nesant būtinybės taikyti kitų tarpinių normų yra privalomas valstybei narei, kuriai skirtas, o šioje valstybėje – kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, nes tik jos gali patvirtinti priemones, skirtas jo laikymuisi užtikrinti, kaip numatyta šio reglamento 125 ir 126 straipsniuose.

112 Taigi Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad ginčijamas raštas yra tiesiogiai susijęs su *Esso*, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pirmą sakinio dalį, reikia atmesti kaip nepagrįstus.

113 Vadinasi, visą apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

114 Vokietijos Federacinė Respublika, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir Nyderlandų Karalystės, teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalį. Šiuo klausimu ji remiasi skundžiamo sprendimo 57, 58, 60–63, 71, 78, 108 ir 112 punktais.

115 Pirma, ji mano, jog Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalis taikytina nagrinėjamu atveju, remdamasis klaidingu šios nuostatos aiškinimu, pagal kurį joje iš principo reikalaujama, kad ECHA priimtų sprendimą dėl visos informacijos, kurią ūkio subjektai jai pateikė po to, kai buvo priimtas sprendimas pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalį, atitikties, nebent ši informacija būtų akivaizdžiai nereikšminga. Iš šių nuostatų formuluotės, be kita ko, matyti, kad tuo atveju, kai ECHA praneša ūkio subjektui apie sprendimą, kuriuo jo prašoma pateikti konkrečią informaciją, ir kai šis ūkio subjektas pateikia alternatyvią informaciją, ji gali tiesiog konstatuoti, kad suinteresuotasis asmuo nepaisė jos sprendimo, ir nereikia atlikti jokios aptariamos alternatyvios informacijos atitikties patikros. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas aiškiai konstatavo, kad *Esso* pateikė ECHA ne 2012 m. lapkričio 6 d. sprendime prašytą, o alternatyvią informaciją, tačiau remdamasis šiuo teiginiu nepadarė teisinės išvados, kad nereikia atlikti atitikties patikros.

116 Antra, Bendrojo Teismo pateiktas išaiškinimas taip pat nesuderinamas su REACH reglamentu siekiamu žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos tikslu ir su šio reglamento 42 straipsnio 1 dalies kontekstu. Viena vertus, pagal tokį išaiškinimą ECHA privalėtų tikrinti ūkio subjektų jai pateiktos informacijos

atitiktį net ir tuomet, kai ši informacija skiriasi nuo tos, kurios buvo konkrečiai jų prašoma, taikydama sudėtingą procedūrą, užimančią labai daug laiko, per kurį žmonių sveikatai potencialiai pavojingos cheminės medžiagos galėtų būti toliau gaminamos, importuojamos į Sąjungą ar pateiktos jos rinkai. Kita vertus, pagal REACH reglamento nuostatas ūkio subjektams, kurių pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalį priimtame sprendime konkrečiai prašyta pateikti tyrimus, kuriems atlikti reikalingi bandymai su gyvūnais, neleidžiama pateikti ECHA alternatyvios informacijos.

117 Trečia, pagal bendrąją Sąjungos administracinę teisę draudžiama reikalauti, kaip tai padarė Bendrasis Teismas, kad ECHA tikrintų ūkio subjektų jai pateiktos informacijos atitiktį, jeigu ši informacija skiriasi nuo tos, kurios buvo konkrečiai prašoma REACH reglamento 41 straipsnio 3 dalimi grindžiamame sprendime. Iš tiesų šiuo reikalavimu būtų kvestionuojamas toks sprendimas.

118 Galiausiai, ketvirta, dėl Bendrojo Teismo pateikto išaiškinimo registracijos dokumentacijos, pagal REACH reglamento 41 straipsnio 5 dalį ECHA atrinktos siekiant patikrinti, ar ji atitinka šio reglamento reikalavimus, nagrinėjimas užtruktų be galo ilgai. Be to, toks aiškinimas gali kliudyti įgyvendinti minėto reglamento 125 ir 126 straipsniuose nacionalinėms valdžios institucijoms suteiktus įgaliojimus.

119 *Esso* ir ECHA, palaikomos ECEAE, HOPA ir HOPA REACH, iš esmės pabrėžia, kad Vokietijos Federacinės Respublikos siūlomas REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalies išaiškinimas prieštarauja šios nuostatos pavadinimui ir tekstui, taip pat jos kontekstui ir šiuo reglamentu siekiamiems tikslams.

120 Be to, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai, susiję su Sąjungos bendrąja administracine teise ir būtinybe užtikrinti registracijos dokumentacijos patikros procedūros, įtvirtintos REACH reglamente, veiksmingumą, yra nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

121 Vokietijos Federacinė Respublika iš esmės teigia, kad net darant prielaidą, jog *Esso* ieškinys yra priimtinas, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pritarė pirmajam šio ieškinio pagrindui, grindžiamam tuo, kad ECHA nesilaikė REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalyje numatytų įgaliojimų priimti sprendimus įgyvendinimo tvarkos, ir dėl to panaikino ginčijamą raštą.

122 Ji mano, kad tuo atveju, kai ECHA priima sprendimą pagal REACH reglamento 41 straipsnio 3 dalį, kuriame prašo ūkio subjekto pateikti jai tyrimą, kuriam atlikti reikalingi bandymai su gyvūnais, ir kai suinteresuotasis asmuo pateikia tokiam tyrimui alternatyvią informaciją, ji turi tik konstatuoti, kad pateikta informacija nėra ta, kurios prašoma, ir negali patikrinti, ar ji atitinka šio reglamento reikalavimus.

123 Kaip pažymėta šio sprendimo 78 ir 79 punktuose, iš REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalies matyti, kad tuo atveju, kai pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalį ECHA priėmė sprendimą, kuriame paprašė registruotojo pateikti jai informaciją, ji visų pirma turi „patikrin[ti] informaciją, kuri buvo pateikta“ registruotojo vykdant tokį sprendimą, kad išsiaiškintų, ar ši informacija atitinka šio reglamento reikalavimus, ir, antra, „prireikus pareng[ti] atitinkamų sprendimų projektus“.

124 Nors pirmoji pareiga yra bendro pobūdžio, kiek ji taikoma ECHA „pateiktai informacijai“, remiantis REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalies tekstu neatmetama galimybė, kad ši nuostata gali būti aiškinama taip, kaip tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, t. y. taip, kad tokia bendra pareiga taikoma tik tuo atveju, kai registruotojo pateikta informacija atitinka ECHA prašomą informaciją, taigi netaikoma tuomet, kai ECHA konkrečiai prašė pateikti tyrimą, kuriam atlikti reikalingi bandymai su gyvūnais, o registruotojas atsakydamas jai pateikė tokiam tyrimui alternatyvią informaciją.

125 Tokiomis aplinkybėmis, remiantis šio sprendimo 81 punkte nurodyta jurisprudencija, minėtą nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į jos kontekstą ir REACH reglamentu siekiamus tikslus.

126 Pirma, kiek tai susiję su REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalies kontekstu, pirmiausia pažymėtina, kad pagal šio reglamento 41 straipsnio 1 dalies a ir b punktus ECHA pareiga išnagrinėti jai pateiktą cheminių medžiagų registracijos dokumentaciją ir patikrinti joje esančios informacijos atitiktį apima ne tik klausimą, ar ši informacija atitinka šio reglamento nuostatose įtvirtintus „reikalavimus“, bet tuo atveju, kai registruotojas pateikė „standartinių informacijai keliamų reikalavimų pritaikym[ą] ir [jų] pagrindim[ą]“, ir klausimą, ar šis pritaikymas ir pagrindimas atitinka jį reglamentuojančias šio reglamento prieduose numatytas taisykles.

127 Ši pareiga išnagrinėti ir patikrinti atspindi registruotojų galimybę pagal šiuos priedus registracijos dokumentacijoje pateikti alternatyvią informaciją, vadinamą „pritaikymu“ prie „standartinės informacijos“, numatytą atitinkamose REACH reglamento nuostatose, su sąlyga, kad laikomasi šį pritaikymą reglamentuojančių reikalavimų. Kaip matyti iš šio reglamento 18 ir 19 konstatuojamųjų dalių, ši galimybė išreiškia Sąjungos teisės aktų leidėjo pasirinkimą nustatyti cheminių medžiagų registracijos ir vertinimo sistemą, pagal kurią atsakomybė už su šiomis cheminėmis medžiagomis susijusią riziką ir pareiga pateikti visą joms registruoti ir įvertinti reikalingą informaciją tenka fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie šias chemines medžiagas gamina, importuoja ar tiekia rinkai Sąjungoje.

128 Be to, nė vienoje konkrečioje REACH reglamento nuostatoje nepatikslinta, ar registruotojams pirminiame cheminių medžiagų registracijos ir įvertinimo procedūros etape, kai ECHA pateikiama registracijos dokumentacija, suteikta „pritaikymo“ galimybė taip pat taikoma vėlesniuose šios procedūros etapuose, ypač kai ECHA pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalį priėmė sprendimą, kuriuo prašo registruotojo papildyti registracijos dokumentaciją ir pateikti tyrimą, kuriam atlikti reikalingi bandymai su gyvūnais.

129 Vis dėlto, kaip savo išvados 153 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ši galimybė išplaukia iš atitinkamų bendrųjų reglamento nuostatų ir iš šiomis nuostatomis išreikšto bandymų su gyvūnais ribojimo pagrindinio principo.

130 Konkrečiai kalbant, šio reglamento 13 straipsnio „Informacijos apie cheminių medžiagų savybes rinkimo bendrieji reikalavimai“ 1 dalyje aiškiai numatyta, kad „[i]nformacija apie cheminių medžiagų savybes gali būti renkama ne vien atliekant bandymus, bet ir kitais būdais, jei tenkinamos [šio reglamento] XI priede nustatytos sąlygos“. Šioje nuostatoje taip pat nurodyta, kad „[v]isų pirma apie toksiškumą žmogui informacija renkama, kai tik įmanoma, kitais būdais nei atliekant bandymus su stuburiniais gyvūnais, taikant alternatyvius metodus, pavyzdžiui, *in vitro* metodus arba naudojant kiekybinio arba kokybinio struktūros ir savybių ryšio nustatymo metodikas, arba remiantis informacija apie struktūriškai panašias chemines medžiagas (grupavimo ar analogijos metodą)“.

131 Be to, REACH reglamento 25 straipsnio „Tikslai ir bendrosios taisyklės“ 1 dalyje numatyta, kad, „[n]orint išvengti bandymų su gyvūnais, bandymai su stuburiniais gyvūnais šio reglamento tikslais atliekami tik nesant kitos išeities“.

132 Iš šių bendrųjų nuostatų, kurios turi būti aiškinamos atsižvelgiant į REACH reglamento 47 konstatuojamąją dalį, pagal kurią „bandymus su stuburiniais gyvūnais reikia pakeisti, sumažinti arba patobulinti“, matyti, kad registruotojas apskritai ir visų pirma tuo atveju, kai ECHA priima jam skirtą sprendimą papildyti registracijos dokumentaciją tyrimu, kuriam atlikti reikalingi bandymai su gyvūnais, turi ne tik galimybę, bet ir pareigą, „kai tik įmanoma“, pateikti kitais būdais nei atliekant bandymus su gyvūnais surinktą informaciją ir tokius bandymus atlikti „tik nesant kitos išeities“.

133 Antra, kiek tai susiję su REACH reglamentu siekiamais tikslais, pažymėtina, kad tarp jų, kaip nurodyta šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, yra tikslas užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą.

134 Iš šios nuostatos matyti, kad REACH reglamente teikiama pirmenybė naudojimuisi alternatyviais metodais nei bandymai su gyvūnais, siekiant įvertinti cheminių medžiagų toksiškumą žmogui (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 108 punktą), ir taip padedama siekti žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos tikslo, kuriuo grindžiama visa šiame reglamente įtvirtinta registracijos ir vertinimo procedūra (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *S.P.C.M. ir kt.*, C-558/07, EU:C:2009:430, 45–47 punktus).

135 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, skundžiamo sprendimo 62 punkte Bendrasis Teismas teisingai nurodė registruotojo, kurio ECHA paprašė papildyti savo registracijos dokumentaciją ir pateikti tyrimą, kuriam atlikti reikalingi bandymai su gyvūnais, galimybę įvykdyti iš REACH reglamento 13 ir 25 straipsnių kylančią pareigą atsakyme į tokį prašymą pateikiant tokiam tyrimui alternatyvius duomenis.

136 Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 62 ir 63 punktuose ir darydamas nuorodą į to sprendimo 108 punktą padarė teisingą išvadą, kad ECHA turi atitinkamą pareigą patikrinti, ar ši alternatyvi informacija atitinka taikomus reikalavimus, ir, konkrečiau kalbant, nustatyti, ar ji turi būti laikoma pritaikymu, atitinkančiu tam tikruose REACH reglamento prieduose numatytas taisykles.

137 Galiausiai skundžiamo sprendimo 108, 109 ir 112 punktuose Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad „prireikus“ parengti sprendimą pagal REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalį ECHA privalo laikytis šioje srityje taikomų reikalavimų, numatytų šio reglamento 50 ir 51 straipsniuose.

138 Taigi Vokietijos Federacinė Respublika neturi pagrindo teigti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pateikė REACH reglamento 42 straipsnio 1 dalies išaiškinimą, nesuderinamą su šios nuostatos kontekstu ir šio reglamento tikslais, ir kai remdamasis šiuo aiškinimu nusprendė, kad *Esso* nurodytas ieškinio pirmasis pagrindas yra pagrįstas.

139 Atsižvelgiant į šio sprendimo 117 ir 118 punktuose apibendrintus Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, reikia pridurti, kad toks aiškinimas nepažeidžia ir Sąjungos bendrosios administracinės teisės. Kadangi iš REACH reglamento matyti, jog registruotojas paprastai privalo atlikti bandymus su gyvūnais tik nesant kitos išeities, o tuo atveju, kai ECHA nusprendė jo paprašyti pateikti tyrimą, kuriam atlikti reikalingi tokie bandymai, jis gali įvykdyti šią pareigą pateikdamas alternatyvią informaciją, naudojimasis šia galimybe negali būti laikomas tokio sprendimo kvestionavimu. Priešingai, pagal tokį sprendimą registruotojas privalo per tam nustatytą terminą pateikti reikalaujamą tyrimą, nebent gali pateikti informaciją, kuri, nors ir yra alternatyvi, atitinka reikalavimus, leidžiančius ją kvalifikuoti kaip „pritaikymą“, kaip tai suprantama pagal atitinkamus REACH reglamento priedus.

140 Kita vertus, dėl nagrinėjamo išaiškinimo registracijos dokumentacijos, pagal REACH reglamento 41 straipsnio 5 dalį ECHA atrinktos siekiant patikrinti, ar ji atitinka šio reglamento reikalavimus, nagrinėjimas neužtrunka be galo ilgai ir nekliudo įgyvendinti įgaliojimų, kurie pagal šio reglamento 125 ir 126 straipsnius suteikti nacionalinėms valdžios institucijoms.

141 Kaip matyti iš šio sprendimo 79, 82 ir 83 punktų, atlikusi tokią patikrą ECHA turi ne tik įgaliojimą galutinai konstatuoti, kad jai pateikta informacija neatitinka taikytinų reikalavimų, bet ir nuspręsti, kad dėl šios priežasties registruotojas neįvykdė tam tikrų jam pagal REACH reglamentą tenkančių pareigų, visų pirma pareigos laikantis minėtų reikalavimų registruoti cheminę medžiagą, kurią jis gamina, importuoja ar tiekia rinkai Sąjungoje. Kaip matyti iš šio reglamento 5 straipsnio, šios pareigos laikymasis yra sąlyga, kad nagrinėjamą cheminę medžiagą būtų galima ir toliau gaminti, importuoti ar tiekti rinkai Sąjungoje.

142 ECHA tai ir padarė, priimdama ginčijamą raštą.

143 Savo ruožtu nacionalinės valdžios institucijos pagal REACH reglamento 125 ir 126 straipsnius privalo užtikrinti tokio sprendimo vykdymą ir laikymąsi ir šiuo tikslu, be kita ko, atlikti kontrolę bei skirti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Pinckernelle*, C-535/15, EU:C:2017:315, 46 punktą).

144 Iš visų išdėstytų argumentų darytina išvada, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas nepagrįstas.

145 Vadinasi, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

146 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

147 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

148 Kadangi *Esso* ir ECHA reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Vokietijos Federacinės Respublikos, o ši pralaimėjo bylą, iš jos turi būti priteistos šių dviejų šalių patirtos bylinėjimosi išlaidos.

149 Pagal to paties reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu pirmojoje instancijoje į bylą įstojusi šalis dalyvauja apeliaciniame procese, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

150 Nagrinėjamu atveju reikia nuspręsti, kad Prancūzijos Respublika ir Nyderlandų Karalystė turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

151 Procedūros reglamento 140 straipsnio 3 dalyje, taip pat taikomoje apeliaciniam procesui pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, be kita ko, nurodyta, jog Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nėra valstybė narė ar institucija, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

152 Nagrinėjamu atveju reikia nuspręsti, kad ECEAE, HOPA ir HOPA REACH turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Esso Raffinage* ir Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) patirtos bylinėjimosi išlaidos.**

3. **Prancūzijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, *European Coalition to End Animal Experiments*, *Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium* ir *Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw* pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.